

VID uzziņa par nodokļu piemērošanu darbinieku ēdināšanas izdevumiem (3/19/18)

VID ir publicējis uzziņu¹ par nodokļu piemērošanu darbinieku ēdināšanas pakalpojumiem. Šajā rakstā – par uzziņā pausto un par UIN likuma normu piemērošanu ar šā gada 1. janvāri.

Situācijas apraksts

Uzņēmums (uzziņas pieprasītājs), kura saimnieciskās darbības pamatā ir dažādu produktu mazumtirdzniecība nespecializētos veikalos, nodrošina veikalu darbinieku ēdināšanu par uzņēmuma līdzekļiem. Ēdināšanas izdevumus nav iespējams personificēt.

Līdz 2017. pārskata gada periodam uzņēmums veikalu darbinieku ēdināšanas izdevumus UIN aprēķina vajadzībām klasificēja kā ar saimniecisko darbību nesaistītos izdevumus un palielināja apliekamo ienākumu, piemērojot koeficientu 1,5.

Uzņēmums norāda, ka ēdināšanas izdevumi ir paredzēti darba koplīgumā un nepārsniedz ne €480 gadā, ne 5% no uzņēmuma kopējā darba algu fonda, un arī pārējie IIN likuma 8. panta 15. daļas nosacījumi ir izpildīti. Tādējādi uzņēmums uzskata, ka tā apmaksātie darbiniekų ēdināšanas izdevumi ir saistīti ar saimniecisko darbību UIN aprēķina vajadzībām.

Uzņēmums jautāja, vai šos izdevumus var atzīt par saistītiem ar saimniecisko darbību arī iepriekšējos taksācijas periodos un koriģēt tajos veikto ar UIN apliekamā ienākuma aprēķinu.

Tiesiskais regulējums

Uzziņā VID norāda uz UIN likuma normām, kas regulē rezidenta un pastāvīgās pārstāvniecības apliekamo ienākumu (4. panta pirmā daļa) un ar saimniecisko darbību tieši nesaistītus izdevumus (5. panta pirmā daļa).

Ar 2017. gada 1. janvāri spēkā esošā IIN likuma 8. panta 15. daļa nosaka, ka no darbinieka ienākumiem, par kuriem maksā algas nodokli, izslēdz uzņēmuma apmaksātos darba koplīgumā noteiktos darbinieku ēdināšanas izdevumus, ja tie nepārsniedz €480 gadā (vidēji €40 mēnesī) un uzņēmums izpilda pārējos šajā normā iekļautos nosacījumus. Tādējādi uzņēmuma darbinieku ēdināšanas izdevumi ir darbinieka papildu labums, ko neapliek ar algas nodokli, ja uzņēmums izpilda visus šīs normas nosacījumus.

Tā kā uzņēmuma darbinieku ēdināšanas izdevumi ir darbinieka papildu labums, kam IIN likumā ir noteikts atbrīvojums, šie izdevumi ir uzskatāmi par tieši saistītiem ar saimniecisko darbību UIN aprēķina vajadzībām.

Uzziņā sniegtās atbildes

Atbildot uz uzņēmuma jautājumiem, VID norāda:

1. Uzņēmuma izdevumi, kas veikti, lai nodrošinātu darbinieka ēdināšanu, pēc ekonomiskās būtības ir uzskatāmi par izdevumiem, kas saistīti ar saimniecisko darbību, ja tie veikti atbilstoši IIN likuma 8.

- panta 15. daļas nosacījumiem;
2. UIN aprēķina vajadzībām uzņēmuma apmaksātie darba koplīgumā noteiktie darbinieka ēdināšanas izdevumi, kas nepārsniedz €480 gadā (vidēji €40 mēnesī) un attiecībā uz kuriem izpildās IIN likuma 8. panta 15. daļas nosacījumi, ir uzskatāmi par tieši saistītiem ar saimniecisko darbību UIN likuma izpratnē un par tiem nav jāpalielina ar UIN apliekamais ienākums UIN deklarācijā;
 3. Tā kā IIN likuma 8. panta 15. daļa ir spēkā ar 2017. gada 1. janvāri, uzņēmums nav tiesīgs koriģēt ar UIN apliekamā ienākuma aprēķinu iepriekšējos taksācijas periodos un atzīt nepersonificējamos darbinieku ēdināšanas izdevumus par saistītiem ar saimniecisko darbību.

PwC komentārs

Nemot vērā uzziņā norādīto un UIN likumā noteikto, ja uzņēmums izpilda visus IIN likuma 8. panta 15. daļas nosacījumus, tad darbinieku ēdināšanas izdevumi ir atzīstami par saistītiem ar saimniecisko darbību arī jaunā UIN likuma, kas stājās spēkā šā gada 1. janvārī, izpratnē.

¹ 2017. gada 25. septembra uzzīņa Nr. 30.1-8.7/251758 par nodokļu piemērošanu darbinieku ēdināšanas pakalpojumiem. Uzzīņā ir atsauce uz UIN likuma normām, kas bija spēkā līdz 2017. gada 31. decembrim.